

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2018 r. – Sta*Ware EDV Beratung / EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)**(Sprawa T-383/18)**

(2018/C 294/69)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Bölling i M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Accelerate IT Consulting GmbH

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „businessNavi” – unijny znak towarowy nr 9 155 698

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 maja 2018 r. w sprawie R 434/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchylono w niej decyzję Wydziału Unieważnień z dnia 16 lutego 2017r.) (postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności 12 336 C) i stwierdzono, że utrzymuje się w mocy rejestrację unijnego znaku towarowego nr 9 155 698, businessNavi (graficznego znaku towarowego), dla następujących usług należących do klasy 42:

aktualizacja oprogramowania komputerowego, usługi doradztwa komputerowego, doradztwo odnośnie do oprogramowania komputerowego, analizy systemów komputerowych, projektowanie systemów komputerowych, zarządzanie danymi na serwerach, usługi programisty w zakresie elektronicznego przetwarzania danych, doradztwo w zakresie elektronicznego przetwarzania danych (usługi informatyka), tworzenie programów do przetwarzania danych, doradztwo w zakresie sprzętu i oprogramowania komputerowego, implementowanie programów w zakresie elektronicznego przetwarzania danych w sieciach, instalacja i konserwacja oprogramowania do dostępu do Internetu, instalowanie programów komputerowych, konfigurowanie sieci komputerowych przez oprogramowanie, kontrola pracy i analiza pracy sieci, administrowanie serwera, techniczne zarządzanie projektami w zakresie elektronicznego przetwarzania danych;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) i art. 18 rozporządzenia nr 2017/1001 w związku z zasadą 22 ust. 3 i 4 i zasadą 40 ust. 5 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2018 r. – Iccrea Banca/Komisja, SRB**(Sprawa T-386/18)**

(2018/C 294/70)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: P. Messina, F. Isgrò i A. Dentoni Litta, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji nr SRB/ES/SRF/2018/03 z dnia 12 kwietnia 2018 r. jak również, stosowanie do okoliczności, załączników do niej oraz wszystkich ewentualnych późniejszych decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, nawet nieznanymi skarżącej, stanowiących podstawę decyzji Banca d'Italia nr 0517765/18 z dnia 27 kwietnia 2018 r. oraz nr 0646641/18 z dnia 28 maja 2018 r.;
- zasądzenie na rzecz Iccrea Banca odszkodowania na podstawie art. 268 TFUE za szkodę w postaci poniesionych wyższych wydatków, wyrządzoną przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji podczas wykonywania jej funkcji ustalania składek należnych od skarżącej;
- pomocniczo, na wypadek nieuwzględnienia powyższych żądań, stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1 lit. a) i f) [rozporządzenia 2015/63] (lub ewentualnie całego rozporządzenia) z powodu sprzeczności z podstawowymi zasadami równości, niedyskryminacji i proporcjonalności;
- w każdym wypadku, obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji nr SRB/ES/SRF/2018/03 z dnia 12 kwietnia 2018 r. jak również, stosowanie do okoliczności, załączników do niej oraz wszystkich ewentualnych późniejszych jej decyzji nawet nieznanymi skarżącej, stanowiących podstawę określenia względem skarżącej składek na podstawie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63⁽¹⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku należytego badania, błędnej oceny sytuacji faktycznej, naruszenia i błędnego zastosowania art. 5 [ust. 1] lit. a) rozporządzenia 2015/63, a także naruszenia zasad niedyskryminacji i dobrej administracji.
 - Skarżąca podnosi w tym zakresie, że Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji błędnie zastosowała art. 5 [ust. 1] lit. a) rozporządzenia 2015/63 przy obliczeniu składek należnych od skarżącej, ponieważ nie uwzględniła zastosowania zobowiązań wewnątrzgrupowych.